

OCENA

osiągnięcia naukowego, aktywności naukowej,
osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę
dr. Sławomira Sitka
ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, w dyscyplinie Nauki o Ziemi i Środowisku

Podstawa opracowania recenzji

Podstawą wykonania recenzji jest decyzja Rady Naukowej Instytutu Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 16 czerwca 2026 r. (Uchwała nr 17/2026) o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Sławomirowi Sitkowi.

Przedłożona recenzja przygotowana została na podstawie udostępnionych elektronicznie dokumentów (autoreferatu, wykazu osiągnięć naukowych, dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę, kopii publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe oraz materiałów uzupełniających je wraz z oświadczeniami Habilitanta wskazującymi na jego merytoryczny wkład w powstanie każdej pracy). Wybrana część dokumentów jednocześnie przesłana została dodatkowo w wersji wydrukowanej.

Udostępniona dokumentacja jest zgodna z kryteriami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.).

Ocena osiągnięcia naukowego

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe dr. Sławomira Sitka pt. **„Sztuczne zasilanie wód podziemnych – zintegrowane podejście do identyfikacji obszarów przydatnych, monitoringu, oceny ryzyka oraz efektywności funkcjonowania”** stanowi cykl 6 oryginalnych publikacji naukowych, tematycznie powiązanych ze sobą i opublikowanych w latach 2022–2026 (tj. po otrzymaniu przez Habilitanta stopnia naukowego doktora) w czasopismach indeksowanych w bazie Journal Citation Reports oraz wysoko punktowanych czasopismach naukowych znajdujących się w wykazie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego:

1. **Sitek, S.**, Kondracka, M., & Janik, K. (2026b). Hydrogeological Characterisation of an Integrated Managed Aquifer Recharge System in Southern Poland Using Electrical Resistivity Tomography. *Geological Quarterly*, 70(2). <https://doi.org/10.7306/gq.1847>

2. **Sitek, S.**, Janik, K., Piechota, A., Rubin, H., & Witkowski, A. (2026a). Application of GIS-MCDA Methodology for Managed Aquifer Recharge Suitability Mapping in Poland. *Water*, 18(2). <https://doi.org/10.3390/w18020219>
3. **Sitek, S.**, Janik, K., Wunderlich, A., Jakóbczyk-Karpierz, S., Imig, A., Kondracka, M., Knöller, K., & Rein, A. (2025). Integrated Managed Aquifer Recharge: Assessing the efficiency of riverbank filtration and infiltration ditches for sustainable groundwater management in industrial areas. *Journal of Environmental Management*, 389, 125849. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2025.125849>
4. Janik, K., Ślósarczyk, K., & **Sitek, S.** (2024). A study of riverbank filtration effectiveness in the Kępa Bogumiłowicka well field, southern Poland. *Journal of Hydrology: Regional Studies*, 53, 101834. <https://doi.org/10.1016/j.ejrh.2024.101834>
5. **Sitek, S.**, Janik, K., Dąbrowska, D., Rózkowski, J., Wojtal, G., Mukawa, J., Witkowski, A., & Jakóbczyk-Karpierz, S. (2023). Risk assessment for the prevention of managed aquifer recharge (MAR) facility failure during the operation and the expansion phases. *Journal of Hydrology*, 621, 129591. <https://doi.org/10.1016/j.jhydrol.2023.129591>
6. Halytsia, O., Vracholi, M., Janik, K., **Sitek, S.**, Wojtal, G., Imig, A., Rein, A., & Sauer, J. (2022). Assessing Economic Feasibility of Managed Aquifer Recharge Schemes: Evidence from Cost-benefit Analysis in Poland. *Water Resources Management*, 36, 5241–5258. <https://doi.org/10.1007/s11269-022-03303-0>

Oprócz osiągnięcia naukowego składającego się z 6 powiązanych tematycznie (i wyżej wymienionych) artykułów naukowych Habilitant podał dodatkowo prace, które wskazują na wyraźny związek dorobku naukowego z praktycznym wykorzystaniem zdobytej wiedzy i są to:

1. Wyniki prac badawczych związanych z obszarem badań omawianym w cyklu publikacji zrealizowanych w ramach międzynarodowego projektu pt. „Opracowanie zintegrowanego podejścia we wdrażaniu rozwiązań dotyczących gospodarowania dodatkowym zasilaniem wód podziemnych w celu ułatwienia ochrony zasobów wodnych Europy Środkowej zagrożonych zmianami klimatu i konfliktami użytkowników”
2. Projekt robót geologicznych na wykonanie sieci 9 otworów obserwacyjnych - piezometrów (oraz dodatku do tego projektu) dla ujęcia „Świerczków” w Tarnowie.
3. Dokumentacja geologiczna z wykonania sieci 9 otworów obserwacyjnych zgodnie z powyższym projektem i wprowadzającym zmianą dodatkiem.

Zatem działalność naukową dr. Sławomira Sitka można uznać jako badawczą i aplikacyjną.

Zarówno w przypadku artykułów jak i pozostałych dokumentów Habilitant zadbał o podanie szczegółów na temat wkładu własnego włożonego w ich powstanie, co jest ważne w każdym wieloautorskim artykule, ale nabiera szczególnego znaczenia w przypadku artykułu nr 4 (Janik K. i in., 2024) który był również uwzględniony w rozprawie doktorskiej dr. K. Janika.

W dalszej części recenzji skoncentruję się na wyrażeniu opinii czy przedstawione do oceny osiągnięcie spełnia tzw. kryteria ustawowe czyli czy stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny Nauki o Ziemi i Środowisku. Publikacje, które składają się na osiągnięcie przechodziły już proces recenzji dlatego w swojej opinii nie będę omawiać ich szczegółowo i poddawać kolejnej ocenie.

W mojej opinii przedstawione przez Habilitanta publikacje naukowe i opracowania uzupełniające stanowią spójny tematycznie i od 2017 r. konsekwentnie rozwijany nurt związany z szeroko rozumianą problematyką zarządzania sztucznym zasilaniem wód podziemnych.

Niezwykle ważne jest spostrzeżenie Habilitanta, że efekty sztucznego zasilania nie zawsze wykazują oczekiwaną efektywność, co skłoniło Go do poszukiwania narzędzi i rozwiązań, które zwiększą szanse na skuteczne wdrożenie MAR, pozwolą na ocenę ryzyka i efektywności zastosowania MAR. W tym celu zostały postawione przez Habilitanta trzy hipotezy badawcze (poniżej wymienione: **H1**, **H2**, **H3**)

H1. Obszary predysponowane do wdrażania rozwiązań opartych na MAR można wiarygodnie wyznaczać na podstawie zintegrowanej analizy kryteriów hydrogeologicznych, środowiskowych i przestrzennych, z wykorzystaniem narzędzi GIS oraz wielokryterialnej oceny przydatności.

H2. Ocena ryzyka w systemach MAR może być prowadzona w sposób usystematyzowany z zastosowaniem metod ilościowych i probabilistycznych, a jej wyniki stanowią niezbędną podstawę racjonalnego projektowania, eksploatacji i rozbudowy tych systemów.

H3. Prawidłowa ocena efektywności i weryfikacja przyjętych rozwiązań MAR wymagają zintegrowanego monitoringu ilościowego i jakościowego przy zastosowaniu szczegółowego rozpoznania terenu, łączącego obserwacje hydrogeologiczne, hydrochemiczne, geofizyczne i modelowe.

Postawione hipotezy zostały zweryfikowane pracami terenowymi i modelowymi, co w pełni dokumentują artykuły przedłożone jako osiągnięcie naukowe.

Potwierdzeniem pierwszej hipotezy (**H1**) jest opracowanie i przetestowanie metodyki dla sześciu technik MAR bazujących na danych hydrogeologicznych, geologicznych, hydrologicznych oraz środowiskowych. Badania dotyczyły fragmentu zlewni Dunajca znajdującego się w granicach Polski, ale w przyszłości metoda może być modyfikowana przez użytkowników i dostosowywana do innych warunków geologicznych oraz indywidualnych wymagań.

Potwierdzenie drugiej hipotezy (**H2**) uzyskano po praktycznym przetestowaniu użyteczności dwóch metod do oceny ryzyka: ilościowej macierzy ryzyka oraz probabilistycznej oceny ryzyka – analizy drzewa błędów (PRA-FTA) dla funkcjonującego obiektu MAR składającego się z 17 studni zasilanych czterema rowami infiltracyjnymi oraz na drodze infiltracji brzegowej z Dunajca, zlokalizowanego w Tarnowie, na ujęciu „Świerczków”. Analiza ryzyka dotyczyła istniejącego stanu oraz uwzględniała potencjalną rozbudowę ujęcia „Świerczków” o nowe studnie i rów infiltracyjny.

Trzecia hipoteza (**H3**) dotycząca prawidłowej oceny efektywności i weryfikacji przyjętych rozwiązań MAR z uwzględnieniem zintegrowanego monitoringu ilościowego i jakościowego została zweryfikowana badaniami prowadzonymi na ujęciach komunalnych, tj.: na ujęciu „Kępa Bogumiłowicka” (wykorzystanie infiltracji brzegowej), na ujęciu „Świerczków” w Tarnowie i ujęciu w Zgorzelcu (połączenie infiltracji brzegowej z rowami infiltracyjnymi lub stawami infiltracyjnymi). Habilitant sugeruje, że ocena efektywności MAR powinna być poprzedzona szczegółową charakterystyką hydrogeologiczną obszaru badań na podstawie materiałów archiwalnych, badań nieinwazyjnych, jak np. badania geofizyczne, a także, w miarę możliwości powinna być rozszerzona o wykonanie dedykowanej sieci piezometrów, które pełnią ważną rolę w ocenie ilości i jakości wód ujęć stosujących metody sztucznego zasilania warstwy wodonośnej. Habilitant wykazał, że doskonałym narzędziem do oceny efektywności MAR są badania modelowe przepływu wód podziemnych, natomiast do oceny warunków zasilania i mieszania wód - znaczniki hydrochemiczne i izotopowe. Przeprowadzone badania pozwoliły również na stwierdzenie, że rowy infiltracyjne na ujęciu pełnią podwójną funkcję: zasobową, ponieważ są dominującym składnikiem bilansu zasilania ujęcia, oraz ochronną, ponieważ ograniczają migrację zanieczyszczonych wód podziemnych z obszaru przemysłowego. Między innymi w ten sposób Habilitant wykazał, że podejście holistyczne w rozwiązywaniu problemów badawczych, oparte na wielowątkowych badaniach niezależnych od siebie parametrów jest podstawą do skutecznego i bezpiecznego wdrażania MAR. Kompleksowy charakter badań – od hydrodynamicznych po geofizyczne i hydrochemiczne – wyjaśnia potrzebę zaangażowania naukowców specjalizujących się w różnych zagadnieniach, czego potwierdzeniem są wieloautorskie publikacje.

Jeśli Habilitant planuje kontynuację rozpoczętych prac, sugeruję, aby w kolejnych etapach prac rozszerzyć zakres badań o aspekty chemiczne i izotopowe wody, które przy tak doskonałym rozpoznaniu warunków hydrogeologicznych (na podstawie wykonanych badań geofizycznych i modelowania hydrodynamicznego) stanowić będą kompleksowe uzupełnienie wiedzy w aspekcie sztucznego zasilania warstwy wodonośnej. Jak Habilitant słusznie zauważył, jon amonowy nie jest składnikiem konserwatywnym, więc nasuwa się sugestia zastosowania innego składnika (konserwatywnego), a także propozycja badania różnych związków azotu (nie tylko jonu amonowego) w różnych porach roku. Przedstawione sugestie nie zmieniałyby postawionych wniosków, więc należy je potraktować jako propozycję dalszych badań, a nie uwagę krytyczną.

Po przeczytaniu autoreferatu oraz po zapoznaniu się z publikacjami, nie mam wątpliwości, że badania, w których wiodącą rolę pełnił dr S. Sitek stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny Nauki o Ziemi i Środowisku. W mojej opinii cykl 6 publikacji dotyczący „Sztucznego zasilania wód podziemnych – zintegrowanego podejścia do identyfikacji obszarów przydatnych, monitoringu, oceny ryzyka oraz efektywności funkcjonowania” spełnia wymogi osiągnięcia habilitacyjnego.

Ocena aktywności naukowej

Oprócz publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego dr S. Sitek posiada w swoim dotychczasowym dorobku naukowym 32 prace, z czego 6 opublikował przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora. 16 z tych publikacji (w tym 1 przed doktoratem), to recenzowane artykuły naukowe w czasopismach z listy JCR posiadających IF. Pozostałe recenzowane publikacje naukowe liczą 18 pozycji (w tym 5 przed doktoratem) i są to głównie publikacje artykułów w polskich czasopismach - w j. polskim lub w materiałach zagranicznych konferencji - w j. angielskim.

Dane naukometryczne (wg stanu na 26.04.2026 r.) przedstawiają się następująco: Sumaryczny IF (5-letni) wynosi 64,1, (w tym IF osiągnięcia naukowego: 29,1), natomiast sumaryczna punktacja ministerialna wynosi: 2276 (w tym łączna punktacja osiągnięcia naukowego: 740).

Liczba wszystkich cytowań publikacji jest następująca: 177 cytowań wg Web of Science; 234 cytowania wg Scopus; 310 cytowań wg Google Scholar.

Indeks Hirscha przedstawia się następująco: 8 wg Web of Science; 9 wg Scopus; 9 wg Google Scholar.

Ważność podejmowanych przez Habilitanta problemów badawczych potwierdzają liczne cytowania publikacji. Od czasu przygotowania wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego (26.04.2026 r.) do czasu przygotowania recenzji (19.08.2026 r.), (dla przykładu w bazie Scopus) liczba cytowań artykułów wzrosła o 24 pozycje (z 234 do 258), co potwierdza, że podjęty nurt badawczy jest aktualny i bardzo ważny.

Habilitant jest również współautorem 2 recenzowanych opracowań kartograficznych (2018 r.) „Baza Danych GIS Mapy Hydrogeologicznej Polski 1:50 000: pierwszy poziom wodonośny: występowanie i hydrodynamika” arkusze: Węgorzewo (0067) i Budry (0068).

W artykułach naukowych Habilitant jest jednym z wielu autorów, co w przypadku poruszania zagadnień z różnych dziedzin nie jest ani ujmujące, ani zaskakujące, natomiast świadczy o umiejętności współpracy oraz nawiązaniu kontaktów naukowych z innymi badaczami, również zagranicznymi.

Będąc autorem korespondencyjnym lub osobą odpowiedzialną za realizację projektów naukowych Habilitant wykazał, że posiada umiejętność bycia liderem. Z kolei Jego zainteresowania naukowe w wielu dziedzinach, czasem odległych tematycznie (problematyka polarna) świadczą o umiejętnościach podejmowania różnych badań, niezwiązanych bezpośrednio z nurtem podejmowanym w habilitacji.

Związany od początku swojej kariery naukowej (od 2007 r.) z Uniwersytetem Śląskim (Wydział Nauk o Ziemi/Wydział Nauk Przyrodniczych), Habilitant pracując na różnych stanowiskach, począwszy od asystenta, poprzez adiunkta, a od października 2025 r. jako profesor uczelni, wykazał aktywność w działalności zagranicznej i krajowej. Uczestniczył w trzymiesięcznym stażu naukowym na Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie oraz nawiązał

owocną, trwającą do dziś współpracę z Instytutem Zarządzania Wodami Podziemnymi na Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie. Współpracę zagraniczną rozpoczął już przed uzyskaniem stopnia doktora - odbył stypendium w Niemczech (Georg-August-Universität Göttingen) oraz wizytę studyjną w Wielkiej Brytanii (Newcastle University).

W ramach współpracy międzynarodowej brał udział w przygotowaniu sześciu wniosków w międzynarodowych konsorcjach projektowych. Zrealizował trzy projekty; w jednym (projekt DEEPWATER-CE) pełnił funkcję kierowniczą, natomiast w dwóch pozostałych projektach (boDEREC-CE i PROLINE-CE) był wykonawcą. Od stycznia 2025 r. wraz z Uniwersytetem Technicznym w Dreźnie realizuje kolejny projekt (CROSSWATER), uczestnicząc w nim jako kierownik ze strony Uniwersytetu Śląskiego. Jego uczestnictwo w projektach naukowych zostało zapoczątkowane jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora; w trzech projektach pełnił rolę wykonawcy, a w czwartym był kierownikiem (PRELUDIUM 4 NCN).

W latach 2023-2025 współpracował z grupą roboczą ds. wód podziemnych przy Komisji Europejskiej (CIS Working Group on Groundwater), biorąc udział w przygotowaniu poradnika dotyczącego sztucznego zasilania wód podziemnych pt. Managed Aquifer Recharge (MAR) – Common Implementation Strategy for the Water Framework Directive and the Floods Directive.

Efektem krajowej współpracy z Uniwersytetem Wrocławskim są wspólne publikacje i wystąpienia konferencyjne o tematyce związanej z hydrogeochemią obszarów glacialnych (lodowiec Werenskiöld).

Dokonania naukowe dr S. Sitka oceniam dobrze i stwierdzam, że wnoszą one istotny wkład w rozwój dyscypliny Nauki o Ziemi i Środowisku.

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Dr S. Sitek równolegle z działalnością naukową prowadził aktywną działalność dydaktyczną, która obejmowała: 1) prowadzenie i współtworzenie licznych modułów zajęć, 2) tworzenie programów kształcenia na kierunkach geologia i geologia stosowana, 3) udział w tworzeniu dwóch nowych kierunków studiów (Aquamatyka i Gospodarka wodna).

Dbając o podnoszenie własnych kompetencji uczestniczył w szkoleniach i kursach z zakresu dydaktyki akademickiej oraz specjalistycznych warsztatach, rozwijających umiejętności wykorzystywane zarówno w pracy dydaktycznej jak i badawczej.

W dorobku dydaktycznym Habilitanta znajduje się: promotorstwo 3 prac magisterskich, 8 prac inżynierskich i 3 prac licencjackich oraz funkcja promotora pomocniczego w dwóch rozprawach doktorskich, sprawowanie opieki nad doktorantką z Uniwersytetu Komeńskiego w Bratysławie w ramach programu ERASMUS+. Był recenzentem 6 prac magisterskich, 2 prac inżynierskich i 6 prac licencjackich.

Poza macierzystą uczelnią prowadził zajęcia na studiach podyplomowych na Politechnice Śląskiej oraz zajęcia ze studentami podczas odbywania stażu na Uniwersytecie technicznym w Dreźnie.

Ukończył Szkołę Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense w 2016 r., a następnie dwukrotnie prowadził zajęcia tutoringowe, w ramach programu „Tutoring dla najlepszych studentów Uniwersytetu Śląskiego”.

Prowadził zajęcia warsztatowe z zakresu praktycznego zastosowania modelowania 2D i 3D w ochronie zasobów i jakości wód podziemnych dla studentów Instytutu Nauk o Ziemi w ramach projektu JEDEN UNIWERSYTET – WIELE MOŻLIWOŚCI.

Był mentorem studenckiego grantu badawczego w ramach studenckich grantów badawczych europejskiego miasta nauki.

Habilitant został wyróżniony przez JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach za doskonałą dydaktykę w roku akademickim 2022/2023 (kategoria „Praca ze studentami lub doktorantami”), a w 2016 r. uzyskał Nagrodę Indywidualną III stopnia za działalność organizacyjną i dydaktyczną. Wysoką ocenę działalności dydaktycznej Habilitanta potwierdzają także bardzo wysokie oceny w ankietach studenckich.

Biorąc po uwagę, że Habilitant jest nagradzany przez władze uczelni oraz doceniany przez studentów wysoko oceniam Jego działalność dydaktyczną.

Ocena osiągnięć organizacyjnych

Kluczowe aspekty działalności organizacyjnej Habilitanta obejmują między innymi pełnione funkcje w macierzystej uczelni, w tym: przewodzenie zespołowi badawczemu oraz uczestnictwo w Radzie Wydziału, Radach Dydaktycznych na dwóch kierunkach i pracę w komisjach rekrutacyjnych (w latach 2018-2024), opieka nad studentami dwóch kierunków.

Ważnym aspektem działalności w tym obszarze jest włączanie się w organizację wydarzeń naukowych o charakterze międzynarodowym i krajowym, ze szczególnym naciskiem na edukację młodej kadry naukowej. Habilitant brał udział w organizacji trzech międzynarodowych konferencji (w latach 2013, 2015, 2018) w rolach członka komitetu, sekretarza oraz wiceprzewodniczącego oraz dwóch krajowych konferencji (w 2009 r. i 2012 r.). Brał również udział w organizacji międzynarodowych warsztatów i specjalistycznych szkoleń, które odbywały się podczas konferencji lub były specjalnie przygotowywane na potrzeby nauki i wymiany doświadczeń z zakresu modelowania wód podziemnych, węglowodorów i sekwestracji CO₂.

Habilitant jest również członkiem stowarzyszeń o profilu krajowym i międzynarodowym, takich jak: Stowarzyszenie Hydrogeologów Polskich, Międzynarodowe Stowarzyszenie Hydrogeologów (IAH), Centrum badań obiektów Światowego Dziedzictwa UNESCO w Tarnowskich Górach.

Podjął działania mające na celu: unowocześnienie infrastruktury dydaktyczno-badawczej uczelni, zapewnienie studentom dostępu do profesjonalnych narzędzi oraz pozyskanie oprogramowania niezbędnego do realizacji ich prac dyplomowych.

Istotnym elementem wykazanej przez Habilitanta aktywności jest przygotowanie recenzji projektów (w 2024 r. - recenzja wniosku projektowego dla Swiss National Science Foundation) i artykułów (łącznie 14 recenzji dla różnorodnych czasopism naukowych o zasięgu międzynarodowym i krajowym: Applied Sciences, Geologos, Groundwater for Sustainable Development, Journal of Hydrology Regional Studies, Przegląd Geologiczny, Sustainability, Urban Water Journal, Water oraz Water Resources Management).

Dokonania organizacyjne dr. S. Sitka oceniam dobrze i stwierdzam, że wnoszą one istotny wkład w funkcjonowanie i rozwój uczelni.

Ocena osiągnięć popularyzujących naukę i innych ważnych działań dotyczących kariery zawodowej

W ramach popularyzacji nauki Habilitant brał udział w wydarzeniach promujących nauki przyrodnicze, np. w latach 2023-2025 był to „GeoPiknik na Żylecie”, podczas którego współorganizował również stoisko edukacyjne. W celu zwiększenia zainteresowania interesariuszy korzyściami wynikającymi ze sztucznego zasilania wód podziemnych wykazał szeroką aktywność organizując lub współorganizując spotkania naukowe, warsztaty tematyczne, konferencje, seminaria, wykłady, udzielając wywiadów telewizyjnych oraz prowadząc strony internetowe. Habilitant wykazał aktywność w publikowaniu materiałów popularnonaukowych i branżowych (4 pozycje) oraz uczestnicząc w konferencjach popularyzująco-eksperckich i branżowych (7 wydarzeń).

Merytorycznym i praktycznym zwieńczeniem działalności badawczej Habilitanta jest transfer wiedzy do gospodarki. Świadczy o tym m.in. wdrażanie autorskich rozwiązań w ramach owocnej współpracy z Tarnowskimi Wodociągami, dla których współtworzył system monitoringu wód podziemnych, na którym następnie wzorowano się w innych lokalizacjach, w tym na ujęciu „Orzeszkowa” w Zgorzelcu. Działania te realizowane były głównie w ramach pozyskanego finansowania z projektów międzynarodowych DEEPWATER-CE i CRossWATER, pozyskanego wsparcia z MNiSW w ramach Projektów Międzynarodowych Współfinansowanych zmniejszających wkład własny oraz w wyniku pozyskania środków w ramach wewnętrznych konkursów Instytutu Nauk o Ziemi UŚ.

Oprócz współpracy z przedsiębiorstwami wodociągowymi (m.in. Tarnowskie Wodociągi Sp. z o.o., PWiK „Nysa” Sp. z o.o., Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A.), Habilitant wykazał współpracę z: jednostkami administracji publicznej (Urząd Miasta Zgorzelec, Wody Polskie), instytucjami badawczymi (Państwowy Instytut Geologiczny – PIB), a także podmiotami sektora prywatnego w zakresie modelowania wód podziemnych (DHI-POLSKA).

W 2025 r. działalność badawcza Habilitanta na rzecz Wydziału Nauk Przyrodniczych została doceniona przez JM Rektora poprzez przyznanie Nagrody Zespołowej Rektora I Stopnia; również wysoko oceniam osiągnięcia popularyzujące naukę i inne ważne działania dotyczące kariery zawodowej Habilitanta.

Wniosek końcowy

Na podstawie przeprowadzonej oceny osiągnięcia naukowego, składającego się z cyklu 6 publikacji, zatytułowanego: „*Sztuczne zasilanie wód podziemnych – zintegrowane podejście do identyfikacji obszarów przydatnych, monitoringu, oceny ryzyka oraz efektywności funkcjonowania*” oraz po dokonaniu oceny aktywności naukowej, osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę stwierdzam, że cykl publikacji jest oryginalnym osiągnięciem naukowym wnoszącym wkład w rozwój dyscypliny Nauki o Ziemi i Środowisku, a Habilitant wykazuje znaczącą aktywność naukową i organizacyjną, posiada istotne osiągnięcia dydaktyczne i popularyzatorskie. W związku z powyższym uważam, że dr Sławomir Sitek spełnia wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określone przez Ustawę z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o Szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.). Jednocześnie przedkładam swoją pozytywną opinię Komisji Habilitacyjnej w celu przeprowadzenia dalszych etapów postępowania habilitacyjnego i popieram wniosek o nadanie dr. Sławomirowi Sitkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, w dyscyplinie Nauki o Ziemi i Środowisku.

